

85. A külügyminisztérium személyi állományából az *Inland II.* osztályról Horst Wagnert és Eberhard von Thaddent, Ribbentrop személyes környezetéből pedig Günther Altenburgot vonták be ezekbe a kényes tárgyalásokba *Uo.*, 413–414. dok.

86. *Uo.*, 420–421. dok. A két miniszter közötti rivalizálásnak felelt meg Budapesten Veessenmayer és Winkelmann ellenséges viszonya. A Weiss Manfréd-üggyel kapcsolatos további dokumentumokhoz lásd a Reichsführer-SS levéltárából származókat. *NA*, T-175. mikrofilm, 59. tekercs; a német külügyminisztériumból származó további dokumentumokat lásd T-120 mikrofilm, 4203. tekercs, K209132, -138–141, -144–169 és -171–213. felv.

87. *RLB*, 1:CXXXIV. o.

88. *Uo.*, 416. dok.

89. *Uo.*, 419. dok.

90. *Uo.*, 422–423. dok.

91. *Uo.*, 435. dok.

92. *Uo.*, 422. dok.

93. *Uo.*, 423. dok. Lásd még *Vádírat*, 2:138–139. és 140–142. o., továbbá: Új-pétery Elemér: *Végállomás Lisszabon*. Magvető, Bp., 1987. 449–452. o.

94. *I. m.* 142. o. A Weiss Manfréd-üggyel kapcsolatos további részletekhez vö. *Auswärtiges Amt, Inland II g.*, 213, *Ungarn. Die Angelegenheit Manfréd Weiss 1944.* a Német Külügyi Levéltárban, Bonn. Lásd továbbá Bán Éva: „A Weiss Manfréd Művek német kézre kerülésének utótörténetéhez. Dokumentumok a lisszaboni külügyminisztérium archívumából”, *Kritika*, 1992. október, 34–36. o.

95. Weizmann Archives, Rechovot, Israel.